Sandart&Partners Advokatbyrå KB PO Box 7131 Norrlandsgatan 20 103 87 Stockholm
Tel 08 440 68 00 Fax 08 440 68 10 info@sandart.se Org. nr. 916610-3524 sandart.se

Nordfront (802465-5220)
Nordiska Motståndsrörelsen (802495-5885)
Box 52
772 22 Grängesberg

info@nordfront.se
redaktionen@nordfront.se

Stockholm den 18 oktober 2019

Ang. återgivande av vissa litterära verk på webbplatsen Nordfront.se

På uppdrag av Svenska Akademien framför jag följande.

I 51 § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk stadgas att om ett litterärt verk återges offentligt på ett sätt som kränker den andliga odlingens intressen, äger domstol meddela vitesförbud mot återgivandet. Svenska Akademien har av regeringen anförtrotts uppdraget att kunna väcka en sådan förbudstalan, enligt 6 § upphovsrättsförordningen (1993:1212).

På webbplatsen Nordfront.se återges ett antal litterära verk (nedan "verken"), se Bilaga A. Betydande delar av det innehåll som i övrigt finns på webbplatsen i anslutning till verken är enligt Svenska Akademiens bedömning av sådan karaktär att återgivandet av verken sker på ett sätt som kränker den andliga odlingens intressen i den mening som avses i 51 § upphovsrättslagen. På webbplatsen finns bl.a. innehåll som utgör hets mot folkgrupp och olaga våldsskildring. Även tidigare har det förekommit flera fall av hets mot folkgrupp på webbplatsen.

Nordfront och Nordiska Motståndsrörelsen anmodas att utan dröjsmål och senast den 31 oktober 2019 se till att återgivandena – av verken som framgår av Bilaga A – på webbplatsen Nordfront.se upphör. Ni anmodas även att skriftligen bekräfta att återgivanden – av verken som framgår av Bilaga A – på webbplatsen Nordfront.se i framtiden inte kommer att äga rum. Den skriftliga bekräftelsen ska ha kommit oss tillhanda senast den 31 oktober 2019 (till ovan angivna adress).

Svenska Akademien förbehåller sig rätten att väcka talan i domstol.

Med vänlig hälsning
Sandart & Partners Advokatbyrå KB

Anders Kylhammar
Advokat

Bilaga A

Verner von Heidenstam, ”Åkallan och löfte”

”Det är bättre av en hämnare nås än till intet se åren förrinna, det är bättre att hela vårt folk förgås och gårdar och städer brinna. Det är stoltare, våga sitt tärningskast, än att tyna med slocknande låge. Det är skönare lyss till en sträng, som brast, än att aldrig spänna en båge”.

Esaias Tegnér, ”Vikingabalk”

”Kort är hammarens skaft hos den segrande Tor, blott en aln långt är svärdet hos Frej: det är nog; har du mod, gå din fiende när, och för kort är din klinga då ej.”

Viktor Rydberg, ”Himlens blå”

”Jag känner mig din frände, himlaborna!
Till ariskt blod, det renaste och äldsta,
till svensk jag vigdes av en vänlig norna.

Mitt folk har till symbol av sina anor
fått himmelsblått i väna barnaögon
och himmelsblått i ärekrönta fanor.”

Ur Havamal, ”Den höges sång”

”Ovis man tror sig alltid skola leva, om för vapenskifte han sig vaktar, men ålderdomen giver honom ingen frid, fast honom spjuten spara.”

”Om ont du märker,
säg, att ont det är,
och giv ej din fiende frid.”

”Fä dör,
fränder dö,
även själv skiljes du hädan,
men ett vet jag,
som aldrig dör,
domen över död man.”

Esaias Tegnér, ”Svea”

”Jord, som mig fostrat har och fädrens aska gömmer,
Folk, som ärft hjeltars land och deras dygder glömmer!
Ur skuggan af min dal jag egnar dig en sång.
Dig söfver smickrets röst; hör sanningens en gång!”

”Nöjd med hvad jorden bjöd och skog och bölja gaf,
Han sökte ingens skygd och hade ingen slaf.
Med svärdet och en vän han trygg och rik sig trodde,
Och gästfrihet var namn på hyddan, der han bodde.
Så lefde han förnöjd, och utan qvinligt knot
Han gick med öppet bröst sitt ödes storm emot.
Med hjertat blödande, men upplyft öfver tingen
Han fruktade sin Gud, och utom honom: ingen.
Hans Religion vad dygd. Ett handslag var hans ed.
Med samma djerfa mod han tänkte, som han stred;
Och manligt dristig, fri, af ingen fördom fången,
Steg djupt i forskningen och höjde sig i sången.”

”Mig gläder stormens sus och Fädrens stora minnen;
Jag älskar deras mod och deras höga sinnen,
Då Nordens son ej än tog andras seder an
Och njöt hvad jorden gaf, och tålde som en man.
Bort med den falska konst, som sinnets kraft förvekar,
Och flärdens tomma prål och yppighetens lekar!

Hvad yra fattar dig? Du säljer utan blygd
Ditt fria sjelfbestånd, din ära, ja din dygd
För tomma njutningar från fjärran stränder förda,
Som suga landets merg och sinnets krafter mörda;
Du härmar oförsynt och glömskt af Fädrens lag
All Söderns veklighet och saknar dess behag.

I ädle! Mossa gror på edra glömda ben,
Er lefnads hjeltedikt är slutad länge sen.
En annan verld står opp. Välan, välan, I fäder!
Hvem är den menskoätt, som på er aska träder?
O blygd! Är detta er, är detta Göters stam,
Som släpar orkelös sin matta lefvnad fram,
Med sina små begär, med sina halfva dygder
Och Söderns yppighet i fattigdomens bygder?
Hvar är din fordna kraft, ditt fordna allvar? Hvar
Det hjeltenamn, o Folk, som trötta ryktet bar?
Och Nitet, som gaf gods, gaf lif för Statens heder,
Och ärans gudadröm och Fädrens rena seder?”